

F. t. l. om husdyrsygdomme

stigende foderpriser og den øgede genanvendelse af affald er interessen for at anvende animalsk affald til dyrefoder vokset. I Landbrugsministeriets bekendtgørelse nr. 454 af 21. september 1983 om anvendelse af affald som foder til dyr er fastsat regler, hvorefter det er tilladt på visse betingelser at anvende animalsk affald, herunder i form af køkkenaffald, til opfodring.

Til § 23

Bestemmelsen skal danne grundlag for autorisation af destruktionsanstalter, som hidtil er blevet autoriseret i medfør af lov om anvendelse af selvdøde dyr m.m., og af virksomheder, der indsamler affald til opfodring af dyr, jf. forslaget § 22, stk. 2.

Bestemmelsen skal tillige danne grundlag for bestemmelser om affaldsbehandling, indretning og drift m.v. på de nævnte virksomheder.

Destruktionsanstalter har efter de nugældende regler pligt til at destruere alt modtaget potentielt smittefarligt affald. Ved sygdomsudbrud, hvor mange dyr må aflives, kan veterinære eller miljømæssige hensyn hindre, at der sker en nedgravning af de aflivede dyr på stedet. Det er derfor under overvejelse at etablere en ordning, hvorefter der skabes sikkerhed for, at der er adgang til tilstrækkelig destruktionskapacitet i de enkelte landsdele.

Lov nr. 328 af 4. juni 1986 om kød m.m. indeholder nu hjemmel til autorisation af dyrefoderfabrikker, der alene anvender dele af dyr godkendt til menneskeføde.

*Til kapitel 8**Til § 24*

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med lov nr. 340 af 26. juni 1975 om foderstoffer, navnlig denne lovs §§ 5 og 6, der omhandler foderstoffers uskadelighed. I medfør af foderstofloven er der bl.a. fastsat bestemmelser om største indhold af uønskede stoffer og produkter i foderstoffer og om anvendelse af tilsætningsstoffer. Disse bestemmelser er sanktioneret med bødestraf for foderstoffabrikanterne. Af dyresundhedsmæssige grunde er der behov for en hjemmel til at forbyde husdyrejerne at anvende foder, der kan medføre smittefare eller indebærer anden sundhedsmæssig risiko for dyrene, f.eks. fordi det har et så stort indhold af skadelige stoffer (f.eks. kviksølv, bly, radioaktive stoffer), at husdyrene kan tage skade.

Bestemmelsen erstatter eller danner grundlag for de bestemmelser i husdyrsygdomslovgivningen, der regulerer anvendelse af animalsk foder, f.eks. § 9 i lov nr. 175 af 5. juni 1959 om tillæg til lov om smitsomme sygdomme hos husdyrene, der foreskriver varmebe-

handling af returmælk, og bekendtgørelse nr. 341 af 7. december 1964 om varmebehandling af fralyste og uklækkede rugeæg.

Bestemmelsen skal endvidere danne grundlag for regler om f.eks. varmebehandling af animalske foderstoffer, om tildækning af foder og om andre smittebeskyttende foranstaltninger i forbindelse med håndtering af foder.

Dyrehold forekommer for tiden ikke på foderstofvirksomheder, men alene i landbrugsbedrifter, som fremstiller foderblandinger til egne dyr i egne blandingsanlæg. Under ændrede produktionsforhold vil der kunne opstå behov for regler om beskyttelse mod smittefare ved husdyrhold i forbindelse med fremstilling af foderstoffer til videresalg.

Bestemmelsen giver ministeren mulighed for om fornødent at forbyde anvendelsen af foder, som af de nævnte grunde kan medføre sundhedsfare for husdyr.

Til kapitel 9

Generel regulering af veterinære lægemidler finder sted i medfør af lovgivningen om lægemidler, jf. lov bekendtgørelse nr. 451 af 6. august 1982, og om apoteksvirksomhed, jf. lov nr. 279 af 6. juni 1984.

Til § 25

Der er ikke med bestemmelsen tilsigtet nogen ændring i den bestående ordning, hvorefter lægemidler generelt skal godkendes af Sundhedsstyrelsen, dvs. optages i specialitetsregisteret.

Til stk. 1

Bestemmelsen tager sigte på at regulere anvendelse af veterinære lægemidler m.m. i form af bl.a. vacciner, sera, immunologiske testpræparater m.v. samt anvendelsen af visse andre præparater såsom skyllevæsker og andre veterinærmedicinske hjælpestoffer eller -præparater.

Forbud mod anvendelse af et veterinært lægemiddel kan – udover ønsket om at undgå restkoncentrationer i levnedsmidler – f.eks. være aktuelt over for en utilstrækkeligt afsvækket vaccine eller i situationer, hvor det ud fra sundheds- eller eksportmæssige hensyn ikke er ønskeligt at anvende vaccination, som kan medføre, at dyr kan være smittebærere eller give positiv reaktion i blodserum, uden at sygdommen kommer til udbrud.

Det samme kan gælde for visse antibiotika eller kemoterapeutika, som kan mildne eller afkorte et sygdomsforløb i en sådan grad, at det kan være vanskeligt at stille diagnose.